

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/939/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713208084
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3713208084.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudkýň Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovcej v právnej veci navrhovateľa: M. J., bytom Y., J. T. XXXX/XX, zastúpeného E. V. R.. C. L., A. XX/XX, T. F., proti odporcom: 1/ R. V., bytom U. - U. XXXX, 2/ U. V., bytom U. - U. XXXX, obaja zastúpení E. V. R.. Y. Z. L., so sídlom v A., U. M. XX, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 26. mája 2014, č.k. 8C/157/2013-86, v spojení s opravným uznesením zo dňa 26. júna 2014, č.k. 8C/157/2013-87, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením zo dňa 26.06.2014 potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcom 1/, 2/ náhradu trov odvolacieho konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia v sume 119,20 eur na účet E. V. R.. Y. Z. L., so sídlom U. M. XX, A. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením okresný súd zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo účastníkov k nehnuteľnostiam v k.ú. F. tak, že parcele: V. č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 263 m², zapísanú na LV č. XXXX, V. č. XXXX - zast. plochy a nádvoria o výmere 99 m², zapísanú na LV č. XXXX a V. č. XXXX - orná pôda o výmere 543 m², zapísanú na LV č. XXXX prikázal v celosti do bezpodielového spoluvlastníctva odporcov 1/, 2/. Titulom výplaty spoluvlastníckeho podielu uložil odporcom 1/, 2/ spoločne a nerozdielne navrhovateľovi ako odstupujúcemu spoluvlastníkovi zaplatiť sumu 2.275,77 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu trovy konania vo výške 63,25 eur a odporcom 1/, 2/ spoločne a nerozdielne taktiež sumu 63,25 eur, všetci do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 141 ods. 1, § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka a na výsledky vykonaného dokazovania keď mal preukázané, že účastníci konania sú podielovými spoluvlastníkmi pozemkov V. parc. č. XXXX - zast. plochy a nádvoria o výmere 263 m², ktoré vlastníctvo je zapísané na LV č. XXXX tak, že navrhovateľ je podielovým vlastníkom v 1/6-ine a odporcovia v 5/6 -inách. Rovnaké podiely sú zachované aj v prípade V. parc. č. XXXX - zast. plochy a nádvoria o výmere 99 m². V prípade pozemku V. parc. č. XXXX - orná pôda o výmere 543 m², spoluvlastnícky podiel navrhovateľa je 1/3 a odporcov 2/3. Súd uviedol, že zmyslom zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva je nové konštituovanie hmotno-právnych vzťahov, ktoré sa odvodzujú od spoločnej veci a vyporiadanie doterajších vzťahov, pričom predmetom takéhoto vyporiadania musí byť vždy celá vec ako celok. Znamená to teda, že každá jednotlivá vec môže byť samostatne v súdnom konaní riešená a v prípade, že sa jedná o vyporiadanie a zrušenie spoluvlastníckych podielov k viacerým pozemkom, podmienky ohľadom zrušenia a vyporiadania súd musí skúmať samostatne vždy ku každému pozemku, čo podľa názoru súdu vylučuje, aby v prípade, že

ostatní spoluvlastníci nesúhlasia s tzv. sceľovaním podielov z 3 rôznych pozemkov tak, že by súčet týchto podielov určitej miere bol vyčlenený v jednej z parcel, ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve tak, ako to žiadal v danom prípade navrhovateľ. Takéto zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je možné iba vtedy, ak by s tým súhlasili všetci podieloví spoluvlastníci. Sčítavaniu podielov navrhovateľa v danom prípade bráni aj skutočnosť, že parc. V. č. XXXX je ornou pôdou a zvyšné dve parcely sú vedené ako zastavané plochy a nádvoria, teda sa jedná o rôzne druhy pozemkov a už samotná táto skutočnosť bráni tomu, aby podiely z jedného druhu pozemku boli vyčlenené v inom druhu pozemku. Súd preto nemohol akceptovať návrh navrhovateľa, aby jeho podiely vo všetkých troch pozemkoch súd vyčlenil, spočítal a aby vytvoril o príslušnej výmere nový pozemok z parc. č. V. XXXX. Ďalej súd uviedol, že v prvom rade skúmal, či existuje možnosť reálnej delby dotknutých pozemkov. Uviedol, že všetky pozemky sú umiestnené v intraviláne a teda ich rozdelenie je obmedzené zákazom drobenia pôdy, avšak súd skúmal, aj účelnosť a efektívnosť rozdelenia pozemkov s poukazom na využiteľnosť týchto pozemkov. Znalec K. T. v znaleckom posudku jednoznačne konštatoval, že ani jeden z pozemkov nie je reálne deliteľný z dôvodu, že rozdelenie týchto pozemkov podľa veľkosti by bolo neefektívne. U parc. V. č. XXXX a XXXX na podiel navrhovateľa pripadá výmera 44 m², resp. 16 m² a pokiaľ by mu tieto výmery súd z pozemkov vyčlenil, bolo by to neúčelné a neefektívne. Navrhovateľovi by vznikol prechod z V. parc. č. XXXX na parc. č. XXXX v šírke 1 m, teda len prístup pešo, čím by bolo rozhodne obmedzené obhospodarovanie tohto pozemku z hľadiska použitia mechanizmov. Taktiež znalec konštatoval, že takýmto rozdelením by odporcovia stratili prístup na parc. V. č. XXXX. Inému rozdeleniu, než ktorý znalec vyznačil v prílohe č. 1 ZP č. XX/XXXX bránia stavby, ktoré sú postavené na parc. V. č. XXXX ako aj samotná konfigurácia pozemkov V. č. XXXX a XXXX. Ohľadne parc. V. č. XXXX znalec u viedol, že navrhovateľ by získal plochu asi 17 m x 10,5 m, čo je z hľadiska stavebného využitia príliš malá plocha na stavbu domu alebo chaty, zvlášť, keď po oboch stranách tejto parcely sú už postavené domy, ktoré sú vo vzájomnej vzdialenosti asi 13,20 m, pričom min. z jednej strany parc. V. č. XXXX je postavená stavba na parc. V. č. XXX, ktorej okná sú situované na parc. V. č. XXXX, čo vymedzuje min. odstup 7 m od stavby postavenej na parc. V. č. XXX a 4 m od stavby postavenej na parc. V. č. XXX. Tým by mohla vzniknúť stavba o šírke 2,2 m, čo z technického hľadiska nepostačuje ani na garáž alebo prístrešok. Aj využívanie tohto pozemku ako poľnohospodárskej pôdy by bolo podľa znalca neefektívne z hľadiska obhospodarovateľnosti a využiteľnosti pozemku. Súd na základe záverov znaleckého posudku dospel k záveru, že ani jeden z predmetných pozemkov nie je reálne deliteľný do takej miery, aby jeho rozdelenie bolo účelné a efektívne a preto súd nevyhovel ani tomu návrhu navrhovateľa pokiaľ žiadal, aby súd rozdelil aspoň parcelu V. č. XXXX a vyčlenil mu tam jeho podiel. Súd poukázal na to, že je zrejmé, že bezproblémový prístup na túto parcelu je z hlavnej cesty, ktorá sa nachádza pri tomto pozemku a vzhľadom k skutočnosti, že na vedľajšej ceste, ktorá susedí s parc. V. č. XXXX je rigol, súd uveril odporcom, že prístup k všetkým trom parcelám bol realizovaný prevažne od hlavnej cesty. Pozemok nie je ohradený a je možné po ňom prejsť autom, napriek tomu, že sa na ohľadke bolo zistené, že sa na ňom nenachádzajú spevnené plochy tak, ako na to upozorňoval navrhovateľ. Je nesporné, že navrhovateľ v k.ú. F. nežije, nebýva a preto využívanie tejto parcely napr. ako záhrada je z uvedeného pohľadu neekonomické, neefektívne a neúčelné. Súd s poukazom na tieto skutočnosti, ako aj na skutočnosť, že navrhovateľ je podielovým spoluvlastníkom u dvoch pozemkov iba v 1/6 a u jedného pozemku v 1/3 dospel k záveru, že keďže nie sú pozemky efektívne reálne deliteľné, je potrebné ich prikázať do bezpodielového spoluvlastníctva odporcov ako väčšinových spoluvlastníkov. Následne súd uložil odporcom 1/, 2/, spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi ako odstupujúcemu spoluvlastníkovi na vyrovnanie jeho podielu sumu 2.275,77 eur, a to v súlade so znaleckým posudkom znalca K. E. F., ktorý v prípade parc. V. č. XXXX určil hodnotu 2.661,56 eur, z čoho 1/6 predstavuje sumu 443,59 eur, v prípade parc. V. č. XXXX určil hodnotu 1.001,88 eur, z čoho 1/6 predstavuje sumu 166,98 eur a v prípade parcely V. č. XXXX určil hodnotu 4.995,60 eur, z čoho 1/3 predstavuje sumu 1.665,20 eur, pričom navrhovateľ nemal námietky k cene pozemkov, určených znalcom. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 150 ods. 1 O.s.p.. Uviedol, že hoci návrhu navrhovateľa na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bolo vyhovené, aj keď spôsob, ktorý navrhoval súd neakceptoval, avšak v tejto časti návrhu však nebol súd viazaný, možno konštatovať, že navrhovateľ bol čo do základu úspešný. Napriek tomu mu súd nepriznal náhradu trov konania z dôvodu, že rozhodnutím vo veci sa vyriešia majetkovo-právne vzťahy všetkých účastníkov konania, pričom je nesporné, že aj odporcovia chceli zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo, čoho dôkazom je návrh vo veci sp. zn. 10C/233/2013. V týchto skutočnostiach súd videl dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. O povinnosti účastníkov konania zaplatiť štátu náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 148 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia na ďalšie konanie. Uplatnil dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a), c), d), f) O.s.p.. Uviedol, že súd pri rozhodovaní veci posudzoval z hľadiska stavebno-právnych predpisov a z hľadiska možného umiestnenia stavby na pozemku bez toho, aby v konaní bolo vôbec uvedené alebo zistené, aká stavba by sa mala na predmetnom pozemku nachádzať a na základe takéhoto neúplného dokazovania posudzoval efektívnu a účelnú deliteľnosť pozemku. Súd taktiež posudzoval využiteľnosť pozemku ako poľnohospodárskeho pozemku, hoci je zrejmé, že pozemky sa nachádzajú v intraviláne, medzi domami a na poľnohospodárske účely sa nevyužívali a nevyužívajú (ide o parcelu V. č. XXXX - orná pôda). Okolnosť, že súd prioritne vyhodnocuje otázku spoluvlastníckych vzťahov parametrami stavebného zákona považuje za nesprávne použitie právneho predpisu, keďže otázku zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva je potrebné kvalifikovať podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Je toho názoru, že súd neúplne zistil skutkový stav veci v tom, že ohľadne neho uvádza, že v obci F. nežije, nebýva a využívanie parcely napr. ako záhrada je z tohto pohľadu neekonomické, neefektívne a neúčelné. Súd v podstate rovnakú skutočnosť nezistil a neposudzoval na strane odporcov 1/, 2/, ktorí takisto nebývajú v obci F.. On do obce chodí, má v nej aj iné nehnuteľnosti v extraviláne, preto pozemok v intraviláne je pre neho dôležitý, zvlášť keď majú záujem o jeho využívanie jeho deti vo veku XX, XX a XX rokov. Súd na ohľadke zistil, že časť nehnuteľnosti, ktorej prikázania sa domáha (pôvodne časť parc. V. XXXX) neslúži a neslúžila ako prístup k iným parcelám, ide o zatravnovaný pozemok, na ktorom sa nenachádzajú žiadne spevnené plochy, po tejto časti pozemku nikdy neprechádzali žiadne mechanizmy a prístup bol zabezpečený cez parc. V. XXXX. On v konaní predložil dôkazy o tom, že súbežne s parc. V. XXXX prechádza vedľajšia obecná cesta, s ktorou susedia aj ďalšie parcely a z tejto obecnej cesty majú prístup aj vlastníci iných parciel a stavieb. Ďalej uviedol, že súd v rozsudku uvádza, že predmetom konania sú tri parcely, z ktorých dve sú vedené ako zastavané plochy a nádvoria a tretia je evidovaná ako orná pôda, pričom takto označený druh pozemku je prekážkou pre vyhovenie jeho návrhu. S týmto záverom súdu nesúhlasí s prihliadnutím na to, že parcela V. XXXX je v intraviláne obce, reálne nie je ornou pôdou, jej označenie v katastri nezodpovedá skutočnému druhu a užívaniu pozemku. Stanovisko súdu o nedeliteľnosti pozemkov je podľa jeho názoru v rozpore s vykonaným dokazovaním, keďže pri ohľadke a v súvislosti s podaním znaleckého posudku znalec K. T. vyznačil reálnu deľbu každej parcely samostatne, u takéhoto rozdelenia skonštatoval neefektívnosť deľby. Znalec vyhodnotil aj deľbu pozemkov po zlúčení parciel a prepočte spoluvlastníckych podielov a takýto spôsob deľby vyznačil. Pozemky teda sú reálne deliteľné. Prvostupňový súd ako zásadnú otázku pre svoje rozhodnutie uviedol tú skutočnosť, že pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva musí skúmať podmienky ohľadom zrušenia a vyporiadania samostatne vždy ku každému pozemku a že s tzv. sceľovaním podielov z troch rôznych pozemkov tak, aby súčet týchto podielov v určitej výmere bol vyčlenený v jednej z parciel môže byť so súhlasom všetkých spoluvlastníkov. Tento právny záver podľa neho nie je správny, ide o odvolací dôvod z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadny právny predpis nebráni účastníkom uzatvoriť dohodu, ktorou by si doterajšie spoluvlastníctvo zrušili a vyporiadali tak, že by došlo k zameraniu pôvodných parciel a ich inému rozdeleniu a inému prikázaniu do vlastníctva alebo spoluvlastníctva, pričom by vznikli nové samostatné parcely a nové vlastnícke a spoluvlastnícke vzťahy k týmto parcelám. Namietal, že sa súd neriadil ustanoveniami ohľadne zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, neprihliadol na to, že pre súd záväznou prioritnou formou vyporiadania spoluvlastníctva je rozdelenie, preto nevykonal ďalšie dokazovanie - uloženie znaleckej úlohy znalcom na vypracovanie geometrického plánu podľa prílohy 2 znaleckého posudku K.. T.. Preto žiadal rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporcovia 1/, 2/ k odvolaniu uviedli, že rozsudok žiadajú ako vecne správny potvrdiť a priznať im aj náhradu trov odvolacieho konania v sume 119,20 eur. Sú toho názoru, že nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľa, že súd neprihliadal na záväznú prioritnú formu vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Súd skúmal formy vyporiadania zrušeného podielového spoluvlastníctva a preto aj jeho dokazovanie, teda ohľadka, znalecké dokazovanie - smerovalo práve k tomuto zisteniu. Na otázku možnosti a vhodnosti reálnej deľby súd správne skonštatoval, že všetky pozemky sa nachádzajú v intraviláne, a teda ich rozdelenie nie je obmedzené zákonom tzv. drobenia pôdy, avšak súd musel skúmať aj účelnosť a efektívnosť rozdelenia pozemkov s prihliadnutím na ich efektívne využitie. Zdôraznil, že súd vzhľadom na závery znaleckého posudku dospel k správne právnemu záveru, že ani jeden z pozemkov nie je reálne deliteľný do takej miery, aby jeho rozdelenie bolo účelné a efektívne a preto ani nevyhovelo návrhu navrhovateľa na rozdelenie parc. V. č. XXXX. správny právny záver súdu v danej veci je potvrdený aj podporou zákonných ustanovení stavebných predpisov. Pokiaľ navrhovateľ počas konania a aj v

odvolaní tvrdí, že súd mal sceliť spoluvlastnícke podiely, a tak rozhodovať o ich vyporiadaní reálnym rozdelením, nie je možné s týmto názorom súhlasiť. Táto otázka už bola riešená aj v judikatúre súdov SR a preto je účastníkom a súdu známa. Za dôležité zistenie v konaní považuje preukázanie skutočnosti, že navrhovateľ nebýva v obci F., túto obec nenavštevuje a pokiaľ tvrdí, že ju navštevuje, tak nehnuteľnosti, ktoré zdedil a o ktoré sa nestará, sa nachádzajú na druhej strane obce a navrhovateľ ani nevie, kde sa nachádzajú. Pravdou je, že sused odporcov skupuje nehnuteľnosti v okolí predmetných nehnuteľností a je teda zrejmé, že sa dohodol s navrhovateľom, že pokiaľ získa akúkoľvek vydelenú časť, tak túto od neho odkúpi. Pokiaľ by došlo k reálnemu rozdeleniu, čo i len jednej nehnuteľnosti, podstatne by sa znížil prístup k rodinnému domu vo vlastníctve právneho predchodcu odporcu 1/, ktorý tento aj v dedičskom konaní nadobudne.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedeným pod písm. a) až f) citovaného zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní uplatňuje dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a), c), d) a f) O.s.p.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. je opodstatnene uplatnený v prípade, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.. V ustanovení § 221 ods. 1 O.s.p. sú uvedené dôvody pre zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolacím súdom a to pod písm. a) až j). Navrhovateľ považuje za dané dôvody na zrušenie uvedené v § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p..

Dôvodom na zrušenie rozhodnutia podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. je konštatovanie, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Nesprávne právne posúdenie má vždy základ v ustanoveniach právneho predpisu, ktoré tvoria súčasť žalobného dôvodu. Nesprávne právne posúdenie však nespôsobuje len to, že súd prvého stupňa nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu. K nesprávnemu právnemu posúdeniu môže dôjsť aj pri použití zodpovedajúceho právneho predpisu, za predpokladu, že také ustanovenie je súdom prvého stupňa nesprávne interpretované. Osobitným prípadom nesprávneho právneho posúdenia veci je aj situácia, v ktorej prvostupňový súd neinterpretoval ani neaplikoval žiadne ustanovenie právneho predpisu ako súčasť právneho posúdenia veci.

Súd prvého stupňa v predmetnej veci správne zistil skutkový aj právny stav veci a správne sa zaoberal tak ako to ukladá ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka jednotlivými možnými spôsobmi vyporiadania podielového spoluvlastníctva účastníkov konania. Z ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že súd je povinný postupovať podľa jednotlivých spôsobov vyporiadania a nemôže jednotlivé spôsoby ľubovoľne uprednostňovať. Podmienka reálneho rozdelenia veci nie je naplnená len faktickou možnosťou a technickou vykonateľnosťou rozdelenia spoločnej veci, ale tiež funkčným opodstatnením takéhoto rozhodnutia, pretože judikatúra sa zaoberala predovšetkým funkčnou stránkou rozdelenia spoločnej veci. Zároveň je potrebné zohľadniť aj hľadisko finančnej nákladnosti rozdelenia veci. Čo sa týka samotných pozemkov a ich reálnej delby, takéto rozdelenie prichádza do úvahy tam, kde ide o predmet spoluvlastníctva fakticky aj funkčne deliteľný, čo je dané predovšetkým u nezastavaných pozemkov. Vo vzťahu k nehnuteľnostiam platí, že ich rozdelenie nie je dobre možné, ak by ani po adaptácii nemohli vzniknúť rozdelením samostatné veci, alebo ak by časti vzniknuté rozdelením nemohli slúžiť jednotlivým vlastníkom predovšetkým vzhľadom k ich povahe a ich funkčnosti využitia. U pozemkov sa vychádza z posúdenia aj hľadísk územného plánovania, prístupu ku komunikáciám, účelného technického spôsobu navrhovaného riešenia, tiež je potrebné zohľadniť polohu pozemkov, tvar a celkovú rozlohu.

Súd prvého stupňa sa v danej veci dôsledne riadil všetkými vyššie uvedenými princípmi. Správne vychádzal zo znaleckého posudku č. XX/XXXX znalca K.. R. T., dodatku k znaleckému posudku zo

dňa 19.05.2013 a jeho vyjadrenia aj pri ohliadke na mieste samom, z ktorých nepochybne vyplýva, že predmetné parcely V. XXXX, XXXX, XXXX v k.ú. F. samostatne nie sú reálne deliteľné, a to z hľadiska ich účelnosti a využitia pozemkov. Ich rozdelenie by nebolo hospodárne a ani účelné, keďže pri parc. V. XXXX by na navrhovateľa pripadol podiel 44 m² a pri parc. V. XXXX podiel 16 m². Pri parc. V. XXXX by na navrhovateľa pripadol podiel 181 m², avšak uvedená parcela nie je reálne deliteľná s poukazom na efektívne využitie parcely. Navyiac pri rozdelení pozemkov znalec konštatoval neprimerané obmedzenie odporcov, keď odporcovia by rozdelením pozemkov stratili prístup na parc. V. č. XXXX, ktorá je v ich vlastníctve. Inému prerozdeleniu pozemkov bránia stavby, postavené na parc. V. XXXX a samotná konfigurácia pozemkov V. č. XXXX a XXXX. Súd prvého stupňa podporne v odôvodnení rozsudku správne poukázal aj na nemožnosť využitia pozemkov z hľadiska stavebného.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. je daný v prípade, ak súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Navrhovateľ uvádza ako nevykonaný dôkaz -neuloženie znaleckej úlohy znalcovi na vypracovanie geometrického plánu podľa prílohy 2 znaleckého posudku K.. T.. Odvolací súd nepovažuje tento odvolací dôvod za daný. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že k vykonaniu tohto dôkazu by bol súd pristúpil iba v prípade, ak by znalecký posudok znalca K.. T. ohľadne možnej reálnej del'by pozemkov odôvodňoval takýto postup. Zo znaleckého posudku znalca K.. T., resp. z dodatku k tomuto znaleckému posudku zo dňa 19.05.2014 nepochybne vyplýva, že závery znaleckého posudku sa vzťahujú aj na parc. V. č. XXXX, ktorá rovnako ako dve predchádzajúce parcely nie je reálne deliteľná s ohľadom na zabezpečenie efektívneho využitia parcely.

Navrhovateľ v odvolaní ďalej uplatňuje dôvod na odvolanie podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam). Podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva vo všeobecnosti predovšetkým v nesprávnom postupe okresného súdu pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že okresný súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vyhodnotil dôkazy potrebné pre rozhodnutie súdu o tom, ktorý zo spôsobov zrušeného podielového spoluvlastníctva, tak ako sú uvedené v ustanovení § 142 ods. 1 OZ, je na danú vec potrebné aplikovať. Záver o tom, že nehnuteľnosti je potrebné prikázať odporcom 1/, 2/ vyvodil z dôkazov, ktorými bolo preukázané, že navrhovateľ v obci nebýva, na nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu nechodí a využívanie príp. časti nehnuteľností ako záhrada by bolo aj vzhľadom na polohu a výmeru rozdelením získaných častí pozemku neekonomické, neúčelné. V dome na predmetných nehnuteľnostiach do roku 2014 býval otec odporcu 1/, po jeho smrti v dome býva naďalej jeho manželka. Je pravdou, že navrhovateľ v k.ú. F. zdedil určité nehnuteľnosti po svojej matke, avšak v konaní nebolo preukázané, či skutočne na tieto nehnuteľnosti chodí, stará sa o ne. Na svoje tvrdenie o tom v odvolacom konaní nepredložil žiadny dôkaz. Z postupu súdu prvého stupňa týkajúceho sa hodnotenia dôkazov významných pre tento záver teda nezistil odvolací súd rozpor s ustanovením § 132 O.s.p. t.j., že by súd prvého stupňa nehodnotil tieto dôkazy jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, alebo že by neprihliadol na všetko čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. je daný v prípade mylnej aplikácie a výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Odvolací súd nezistil opodstatnenosť ani tohto uplatneného dôvodu na odvolanie, keď súd prvého stupňa v danej veci správne aplikoval ust. Občianskeho zákonníka, týkajúce sa zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, zaoberal sa postupne možnými spôsobmi vyporiadania podielového spoluvlastníctva účastníkov konania a svoje rozhodnutie o zvolenom spôsobe zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva v odôvodnení svojho rozhodnutia aj náležite vysvetlil. Dôsledne sa zaoberal dôvodmi, prečo nie je možné nehnuteľnosti reálne rozdeliť (a ani sceliť a následne vyčleniť), s ktorým odôvodnením rozsudku, s poukazom na vykonané znalecké dokazovanie a jeho doplnenie, sa aj odvolací súd

stotožňuje a vo zvyšku naň poukazuje. Súd prvého stupňa nepochybne v rámci jednotlivých logických a vecných súvislostí dospel k správne skutkovému a právne záveru o realnej nedeliteľnosti daných pozemkov a preto následne správne pristúpil k ďalšiemu možnému spôsobu pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, a to prikázaním veci za primeranú náhradu, pričom k vyčíslenej výške podielu v zmysle znaleckého posudku nemali účastníci výhrady.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením zo dňa 26.06.2014 ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešným odporcom 1/, 2/, priznal náhradu trov konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia, a to za vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 25.08.2014 v sume 91,29 eur (výška tarifnej hodnoty je suma 2.275,77 eur) podľa § 10 ods.1, § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., režijný paušál v sume 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 citov. vyhlášky, k tomu 20% DPH podľa § 18 ods. 3 citov. vyhlášky. Spolu trovy právneho zastúpenia odporcov 1/, 2/ v odvolacom konaní predstavujú sumu 119,20 eur, ktorú má navrhovateľ povinnosť zaplatiť na účet právneho zástupcu odporcov 1/, 2/ do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.